

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg har svaret det ærede medlem, at uanset om forslaget var forkastet af den ene eller den anden part, måtte det lønmæssigt og omkostningsmæssigt få samme virkning. Det må være dette tings opgave at søge at forhindre, at denne virkning går for vidt. Jeg går ud fra, at det har interesse også for det danske landbrug. Jeg har fået mange henvendelser fra landbrugets organisationer om at forsøge at begrænse stigninger i omkostningsniveauet stærkest muligt. Er det ærede medlem af den opfattelse, at det er ligegyldigt for landbrugets vedkommende, om vi gør et sådant forsøg? Det er ikke muligt at stille den betragtning op, som det ærede medlem stiller op. Derfor brugte jeg betegnelsen spilfægteri. Her drejer det sig om at søge at holde prisniveauet nede. Det er det, vi tilstræber med de foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Jeg mener ikke, det er ligegyldigt, hvad der gøres ved landbrugets problemer, men det er bare ikke det, vi taler om. Jeg mener, at de her fremsatte lovforslag er til skade for landets økonomi, at de er til skade for trygheden med hensyn til, at de lovmæssige forudsætninger, der gælder, når et mæglingsforslag kommer til afstemning, også bliver bevaret. Derfor mener jeg, at disse lovforslag er skadelige. Vi ved alle, at når de er fremsat, er det, fordi regeringen dermed håber at kunne trøste den part, der har stemt imod. Det er derfor, jeg spørger: Ville man have gjort noget tilsvarende, hvis den anden part havde stemt imod? Jeg erkender, at det er svært at få de højtærede ministre til at svare på mit spørgsmål, men intet svar er jo også et svar.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): For tredje gang til det ærede medlems spørgsmål: Ja, såfremt der i en tilsvarende situation, hvor forslaget var forkastet fra anden side, forelå tilsvarende nødvendighed for at søge prisniveauet bevaret, måtte et indgreb søges gennemført her i folketinget. Det er sådanne indgreb, vi har foreslået. Jeg spurgte, om ikke det ærede med-

lem er enig med mig i, at landbruget også er interesseret i, at prisniveauet holdes længst muligt nede. Hvorfor taler det ærede medlem så her, som om det er en foranstaltning ensidig til gavn for en bestemt befolkningsgruppe? Det er en foranstaltning, som landbruget har samme interesse i som befolkningen i byerne, som forbrugerne i almindelighed. Det synes jeg det ærede medlem skulle erkende.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Jeg har givet udtryk for, at dette lovforslag ikke kan betragtes som en særfordel for nogen bestemt befolkningsgruppe. Det er til fordel for ingen, dette lovforslag. Det fører ikke noget som helst godt med sig for den befolkningsgruppe, det tilsigter at hjælpe. Det giver kun mere bureaukrati, større omkostninger og højere omkostningsniveau.

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Den højtærede statsminister spurgte, hvorfor jeg talte, som om det var en lovgivning til fordel for en bestemt samfundsgruppe. Det gjorde jeg, fordi det tydeligt fremgår af lovforslagernes formulering, at sådan er de ment, og det, jeg spurgte om, var derfor, om man, hvis den anden part havde forkastet, da ville have gennemført en lovgivning til fordel for denne samfundsgruppe. Om man ville have foretaget et lovgivningsindgreb af en eller anden grund, det ved jeg ikke. Det er muligt, man ville det, men det interessante er, at det direkte er i den ene parts favør, at disse lovforslag er fremsat, og derfor er det, jeg spørger: Ville man, hvis det var den anden part, der havde stemt imod, på tilsvarende måde have givet den en trøstpræmie? Før den højtærede statsminister kom herind, sagde jeg, at hvis det blev reglen, kunne man jo være sikker på at få alle mæglingsforslag forkastet i fremtiden.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Efter at det ærede medlem nu drejer sit spørgsmål derhen, hvor han drejer det hen — og jeg synes, han drejer det; jeg har hørt, hvad det ærede medlem har sagt —